

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/285/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212236768
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7212236768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého B. X., C.. XX.XX.XXXX, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh otca Y. B. X., C.. X.X.XXXX, trvale bývajúceho A. I. C. P. L. Č.. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach na ulici Rázusovej č. 28, za účasti matky B.. Q. X., M., nar. X.X.XXXX, trvale bývajúcej v I. C. P. V. Č.. XX, zastúpenej JUDr. Martinom Kožiakom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Murgašovej č. 3, v konaní o zvýšenie a zníženie výživného takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 17C 56/2011 zo dňa 18.7.2011 tak, že zvyšuje výživné zo strany otca voči maloletému B. X., C.. XX.XX.XXXX, zo sumy 200 € mesačne na sumu 250 € mesačne od 1.1.2013 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého.

Dlžné výživné zo strany otca voči maloletému B. za obdobie od 1.1.2013 do 31.3.2013 vo výške 150 € zaväzuje otca zaplatiť k rukám matky maloletého do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh otca na zníženie výživného zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého doručil tunajšiemu súdu dňa 17.12.2012 cestou jeho právneho zástupcu návrh, ktorým žiadal o zníženie výživného z jeho strany na maloletého B. z pôvodne súdom určených 200 € mesačne na 100 € mesačne, ktorý návrh odôvodňoval tým, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.7.2011 sp. zn. 17C 56/2011 na čas po rozvode manželstva rodičov bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a on, t.j. otec dieťaťa, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu po 200 € mesačne, od uvedeného obdobia došlo na strane otca k zmene pomerov spočívajúcej v tom, že v čase ostatnej úpravy výživného bol jeho príjem ustálený v sume 1.300 - 1.350 € mesačne, výška ktorého príjmu sa v súčasnosti nijako výrazne nezmenila, zmenili sa ale jeho výdavky, keďže v čase rozhodovania súdu mal výdavky okolo 500 € mesačne, pričom býval v prenajatom byte za ktorý uhrádzal 280 € mesačne, po rozvode začal riešiť svoju bytovú otázku z dlhodobého hľadiska, preto kúpil rodinný dom na kúpu ktorého si vzal hypotekárny úver vo výške 95.000 €, ktorý je povinný splácať v splátkach vo výške po 538,02 € mesačne, poukazoval na zvýšenie jeho výdavkov v súlade s uvedeným a to je hradenie poistenia životného a úrazového spolu vo výške 56,49 €, úhradu poistného za maloletého 13 €, poplatky za internet 13,99 €, za naftu 100 €,

úhrada za energie, vodné, stočné, odpad, elektrina a plyn spolu 145,15 €, splátky hypotekárneho úveru 538,02 €, poistenie rodinného domu 8,62 €, čo sú výdavky spolu 875,27 €, že okrem týchto výdavkov má výdavky na stravu, hygienické potreby, oblečenie, bežné výdavky na chod domácnosti, zároveň tvrdil, že má výdavky vo výške 200 - 300 € mesačne v súvislosti s opravou zakúpeného rodinného domu, do pozornosti dával, že v zmysle dohody rodičov má pravidelný styk s maloletým každý páry týždeň počas víkendov, v čase sviatkov a letných prázdnin, v súvislosti s čím maloletému zabezpečuje i oblečenie a ďalšie veci za ktoré vynaložil celkovo približne 120 €, ďalej v roku 2012 na voľnočasové aktivity maloletému pokiaľ ide o nákup vecí vynaložil 257,01 €, zhrnul, že maloletému v roku 2012 nakúpil spolu vecí za približne 380 €, vo svojom návrhu podanom cestou právneho zástupcu k uvedenému poukázal na jeho podstatne zvýšené výdavky, na jeho odhad, že maloletý má potreby zodpovedajúce mesačnej čiastke 150 - 200 € a preto navrhoval výživné upraviť na 100 €.

Matka s návrhom otca nesúhlasila, dňa 15.1.2013 doručila cestou svojho právneho zástupcu súdu vyjadrenie k návrhu otca, ktoré obsahovalo i jej návrh na zvýšenie výživného, pričom návrh otca na zníženie výživného žiadala zamietnuť, dôvodiac tým, že od predchádzajúcej úpravy výživného na strane otca podľa jej názoru nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala akékoľvek zníženie výživného, naopak mala za to, že vekom, rastom a záujmami maloletého sa zvýšili náklady na dieťa, mala za to, že došlo k zvýšeniu čistého mesačného príjmu otca a k zvýšeniu jeho majetkových pomerov kúpou rodinného domu, z uvedeného vyvodzovala, že sú tu dôvody pre zvýšenie výživného a nie pre jeho zníženie. Pokiaľ ide o pomery na strane maloletého ten v čase ostatnej úpravy výživného mal dva a pol roka, následne od septembra 2011 začal navštevovať materskú školu, spolu s matkou býva v zdedenom rodinnom dome, v súvislosti s ktorým bývaním matka uhrádza mesačné náklady 177,28 €, dom si vyžaduje opravy v dôsledku ktorých si matka bola nútená v roku 2012 zobrať bezúročnú pôžičku od zamestnávateľa 1.000 € na opravy kanalizácie a izolácie, ktorú spláca po 60 € mesačne, maloletému v materskej škole hradí mesačný poplatok školy 15 €, poplatok ZRPŠ 7 €, náklady za akcie v škôlke 10 €, stravu v školskej jedálni 15,47 €, zároveň maloletému hradí výdavky na ostatnú stravu, ošatenie, obuv, drogériu, kozmetiku, lieky, zubné ošetrenia, športové potreby, hračky, knihy, dovolenky, výlety, mesačné výdavky na dieťa vzhľadom na vyššie uvedené vyčíslila spolu v sume 431,11 €, ona sama po materskej dovolenke nastúpila na plný pracovný úväzok od 1.9.2011 do zamestnania kde pracuje ako vedecký pracovník s čistým príjmom cca 700 € mesačne, sú jej vyplácané rodinné prídavky na maloletého, svoje mesačné výdavky vrátane úhrad bývania, poistení, internetu, poplatku za televíziu, mobilný telefón, stravy, ošatenia, obuvi, cestovného, výdavkov na motorové vozidlo, vyčíslila na sumu 504,03 € mesačne. Pokiaľ otec vo svojom návrhu udával nákupy vecí pre maloletého k tomu uviedla, že žiadnu z ním uvedených vecí maloletý do bydliska u matky nepriniesol, všetky takéto veci zrejme ostali v domácnosti u otca, matka, na pobyt u otca, tvrdila, že maloletému dáva všetky potrebné veci. Vzhľadom na uvedené navrhovala výživné zo strany otca na maloletého zvýšiť zo sumy 200 € na sumu 250 € mesačne od 1.1.2013.

Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov navrhol upraviť výšku výživného na maloletého primerane veku a odôvodneným potrebám maloletého s prihliadnutím na príjmové a majetkové pomery na strane povinného rodiča.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím oboch rodičov, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému B. bola naposledy upravená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 17C 56/2011 zo dňa 18.7.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2011 a ktorým na čas po rozvode manželstva rodičov bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zviazaný prispievať na jeho výživu po 200 € mesačne, pri ustálení tejto výšky výživného súd vychádzal zo zistení, že maloletý bol dieťaťom útleho veku, otec bol zamestnancom spoločnosti (v ktorej pracuje i doposiaľ) a dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 1.324,43 €, matka pracovala na čiastočný úväzok u terajšieho zamestnávateľa a dosahovala priemerný mesačný čistý príjem 425,66 €, v čase keď matka bola v zamestnaní, maloletý bol v starostlivosti starých rodičov zo strany matky dieťaťa, matka s dieťaťom žila v rodinnom dome, ktorý bol v jej osobnom vlastníctve, výdavky na bývanie boli okolo 200 € mesačne a hradila poplatok za pevnú linku a internet 20 €, za mobil do 20 €, hradila životné poistenie, úrazové

poistenie, poistenie domu a domácnosti, daň za dom, otec býval v podnájme v 1 a pol izbovom byte v súvislosti s ktorým bývaním hradil mesačne 280 €, taktiež si hradil životné, úrazové poistenie, internet 15 €, telefón 10 € a ostatné bežné potreby, obaja rodičia cestovali do práce autami v súvislosti s ktorými hradili i zákonné poistenia a výdavky na údržbu áut, otec dobrovoľne prispieval na výživu maloletého sumou 200 € mesačne.

Otec maloletého je zamestnancom spoločnosti U., X..O.. I. (M. A. X..O.. I.), u ktorého zamestnávateľa od 1.1.2012 dosahuje priemerný mesačný čistý príjem 1.275 €.

Matka je pracovníčkou O. X. A., E. XX, I., u ktorého zamestnávateľa dosahuje od 1.1.2012 doposiaľ priemerný mesačný čistý príjem 742,10 €.

Dňa 28.3.2013 otec cestou právneho zástupcu doručil doplnenie údajov o výške príjmov a výdavkov v ktorom podaní poukazoval na výšku ním dosahovaných priemerných reálnych mesačných príjmov, v roku 2011 1.330,63 €, v roku 2012 1.347,30 €, v roku 2013 1.269,33 €, k čomu doložil opis mzdových listov za roky 2010, 2011, 2012 a za prvé 2 mesiace roka 2013, zároveň sumarizoval jeho mesačné výdaje okrem výdavkov v sume 875,27 € a mesačných výdavkov v sume 200 - 300 € uvedených v ním podanom návrhu, uviedol ďalšie výdavky a to poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla 10,40 € mesačne, výdavky na stravu a drogériu, lieky, vitamíny, doplnky, zubár, oblečenie, kozmetika, hygiena, ostatné nákupy, spolu vo výške 350,40 € a doplnil pokiaľ ide o výdavky na maloletého údaje uvedené v ňom podanom návrhu okrem výdavkov v sume 257,01 €, o výdavky na maloletého pokiaľ ide o stravu, oblečenie, hygienu, hračky, knihy, časopisy, športové potreby, výlety, dovolenky, jednorázové nákupy (postel', skriňa, stôl, komoda), spolu v sume 105 €, ktorým doplnením poukazoval na odôvodnenosť ním podaného návrhu.

Z otcom predloženej kópie zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že otec uzavrel túto zmluvu so O. O. X..O.. dňa 18.1.2012, v zmysle ktorej zmluvy otcovi bol poskytnutý úver 95.000 €, boli dohodnuté mesačné splátky 539,31 €, s počtom splátok 336, s účelom úveru kúpa domu, výška mesačných splátok bola upravená listom O. O. adresovanej otcovi zo dňa 7.2.2012 na 538,02 € od 15.3.2012, čo otec dokladoval fotokópiou predmetného listu, ďalej otec fotokópiou dokladoval úhradu poistenia „S. Q.“ v sume 33 € v súvislosti s poistením jeho rodinného domu na L. XX.

Matka vo fotokópiách založila do spisu platobný doklad SIPO z januára 2013 o úhrade platieb za plyn, elektrinu, rozhlas a TV, vodu, spolu v sume 176,20 € a doklad z januára 2013 o úhrade poplatku DIGI TV 9,60 €, ďalej výpisom z účtov dokladovala platby za stravu maloletého v škole v mesiacoch september až december 2012 v priemernej výške 15,40 €, úhradu školného za rovnaké obdobie v priemernej výške 15,40 € a platby za ZR za obdobie september 2012 až február 2013 spolu v sume 42 €.

Maloletý navštevuje materskú školu, matka v súvislosti s týmto má naňho výdavky ako sú uvedené vyššie, ktoré popísala v návrhu vo veci, otec sa s maloletým pravidelne kontaktuje, máva dieťa u seba v súlade s rozhodnutím súdu o úprave jeho styku s maloletým.

Otec poukazoval na s tým súvisiace výdavky ako je uvedené vyššie, zároveň vo svojej výpovedi na pojednávaní, zdôvodňujúc ním podaný návrh poukazoval na to, že keďže si zakúpil rodinný dom aj v záujme maloletého, v tejto svojej novej domácnosti, ktorú potrebuje kompletne nanovo zariadiť, zabezpečuje i potreby pre maloletého v rámci jeho potrieb týkajúcich sa bývania v domácnosti otca, čo zvyšuje jeho výdavky. Otec poukázal na to, že začiatkom roka 2012 mal ešte nejaké úspory, ktoré v mesiacoch júl a august 2012 úplne vyčerpal, opätovne vo výpovedi poukázal na to, že jeho dôvodné výdavky z čias rozvodu manželstva rodičov v sume 500 € sa zvýšili na terajších 880 € a to bez výdavkov na hygienu, ošatenie, stravu, výživné na maloletého, výdavky na maloletého, popísané ním v návrhu, ako aj výdavky v súvislosti so zabezpečovaním potrieb pre bývanie maloletého u otca, nezahrnul do týchto ani výdavky na opravy a čiastočnú rekonštrukciu ním zakúpeného rodinného domu, keďže tieto výdavky hradí z pôžičiek od svojich rodičov, ktorým tieto pôžičky bude vracaať až po ukončení úprav samotných,

predpokladal, že to bude po ukončení konaní o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. rodičov maloletého, ktoré konania bežia súbežne na tomto súde, otec upresnil, že od rodičov dostal pôžičku aj na doplatenie kúpnej ceny domu, keďže dom kúpil spolu za sumu 110.000 €.

Otec vo svojej výpovedi uviedol, že má priateľku, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti v priemere 60 - 70 % času, ostatný čas trávieva doma, je evidovaná na úrade práce, k výške jej príjmov sa vyjadriť presne nevedel, uviedol, že jej finančne nijako nevypomáha, vypomáha jej naturálne keď jej poskytuje motorové vozidlo alebo ju na tomto vozieva, do domácnosti otca táto prispieva občasnými nákupmi, keďže má prísnu diétu a jej príjem v mesiaci marec 2013 odhadol na 500 €.

Ani jeden z rodičov okrem tohto dieťaťa ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a návrh otca na zníženie výživného zamietol a naopak vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného, ktoré výživné zo strany otca na maloletého zvýšil o 50 € mesačne, z pôvodných 200 € na 250 € mesačne, od 1.1.2013 do budúca, teda od začiatku mesiaca v ktorom matka podala návrh na zvýšenie výživného, pričom výšku výživného súd ustálil na základe posúdenia odôvodnených potrieb maloletého, ktorými potrebami sú potreby súvisiace s bývaním, ošatením, stravovaním, ako i so vzdelávaním a kultúrnym i športovým vyžitím, na úhrade ktorých potrieb sú povinní primerane sa podieľať obaja rodičia, pri zohľadnení pomernej časti plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany matky o dieťa formou osobnej starostlivosti oň, pri zohľadnení rodinných prídavkov, ktoré sú príspevkom štátu určených na úhradu potrieb maloletého a po zohľadnení osobných, zárobkových a majetkových pomerov rodičov, ako i práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že na strane maloletého od ostatnej úpravy výživného došlo k podstatnej kvalifikovanej zmene pomerov spočívajúcej v tom, že maloletý začal navštevovať predškolské zariadenie, čím sa výdavky naň jednoznačne zvýšili a na takto zvýšených výdavkoch sú povinní primerane sa podieľať obaja rodičia, vzhľadom na túto zmenu pomerov bolo nevyhnutné rozhodnúť o zvýšenom podieľaní sa aj otca ako povinného rodiča na ich úhrade, preto súd výživné zvýšil a zároveň súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, keďže otcom udávané dôvody takéhoto ním podaného návrhu sú bezdôvodné, zvýšenie výdavkov na strane otca tak, ako to otec uvádzal vo svojich podaniach i vo svojej výpovedi v žiadnom prípade nemôžu privodiť zníženie pôvodne súdom určeného výživného na úhradu potrieb dieťaťa, ktoré sa neustále vyvíja, rastie a potreby ktorého sa jednoznačne zvyšujú, otec ako povinný rodič, ktorý sa má primerane podieľať na úhrade nákladov svojho maloletého syna, má sa správať takým spôsobom, aby nebral na seba neprimerané riziká, ktoré by mohli mať negatívny dopad na jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletému.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že príjem na strane otca sa v porovnaní s časom ostatnej úpravy výživného znížil v priemere o 50 €, ktorá skutočnosť ale sama o sebe pri výške príjmu otca taktiež nedáva možnosť pre zníženie výživného, zvýšené výdavky na strane otca, ktoré otec dokladoval, taktiež nemôžu mať za následok zníženie výživného z jeho strany, ide o výdavky, ktoré otec na seba postupne bral dobrovoľne, pričom si otec musel a musí zvážiť takéto svoje konanie a svoje výdavky má prehodnotiť a má sa zaväzovať len na také výdavky, ktoré mu umožnia uhrádzať naň pripadajúci podiel vyživovacej povinnosti voči maloletému a teda otec si mal zabezpečiť situáciu na svojej strane vrátane jeho výdavkov tak, aby bol schopný platiť minimálne pôvodne súdom určené výživné (k čomu súd poznamenáva, že v konečnom dôsledku si otec vyživovaciu povinnosť v sume 200 € doposiaľ hradí riadne aj napriek ním tvrdným zvýšeným výdavkom), a žiadne iné plnenie na strane povinného rodiča nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou tohto rodiča a teda ani otcom platené výdavky splátok úveru, poistení, výdavkov na novo-zariaďovanú domácnosť nemôžu mať takúto prednosť, prvoradou je vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu, ktorú povinnosť sú rodičia povinní si riadne plniť. Pri stanovení samotnej

výšky zvýšeného výživného súd zohľadnil taktiež tú skutočnosť, že otec sa s maloletým pravidelne stýka a v čase stretnutí s dieťaťom s ním samozrejme hradí s tým súvisiace výdavky na maloletého.

Vzhľadom na spätnú úpravu výživného došlo na strane otca voči maloletému k vzniku dlžného výživného vo výške 150 € (t.j. rozdiel medzi pôvodne súdom určeným výživným 200 € a novo stanoveným výživným 250 €, čo je 50 € mesačne za 3 mesiace obdobia od 1.1.2013 do 31.3.2013), ktoré dlžné výživné zaviazal otca zaplatiť k rukám matky maloletého do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).